

SUMMARY

After a find of a not-completed nest in the nature-reserve „De Biesbosch” in the province of Noord-Brabant in 1962, without the birds having been observed, a pair of Penduline Tits built a nest in the south of our province of Limburg in 1975. From April 24th onwards the birds were present, singing and building, but on May 8th they deserted the empty nest; the cause is unknown. After 1962 — for the first time — there were records and trapped birds in the following years: 1965, 1967, 1968, 1969, 1973 and 1974. On July 31st 1974 3 juvenile birds were ringed near Elburg, Oostelijk Flevoland, so that it may be expected that we have not to wait very long for the first accepted breeding case of this species in the Netherlands.

Adres: T. Joosten, Schelsberg 109; W. Bult, Bredastraat 37; F. Hustings, Sweelinckstraat 14, allen te Heerlen (L.).

VANGST VAN TAIGABOOMKUIPER *CERTHIA FAMILIARIS* IN AMSTERDAM-SLOTERMEER

Trapping of a Treecreeper *Certhia familiaris* in Amsterdam

J. WALTERS

Op 22 november 1975 werd op onze vaste vangplaats te Amsterdam-Slotermeer een Taigaboomkruiper *Certhia familiaris* gevangen, geringd en weer losgelaten. De witte onderzijde was erg opvallend, terwijl de flanken van dezelfde kleur waren en geen spoor van bruin vertoonden. De vogel kon op ons gemak en onder gunstige lichtomstandigheden zorgvuldig op deze en de volgende eigenschappen gecontroleerd worden.

De vogel had opvallende, doorlopende, lichte wenkbrauwstrepen. De lichte rand aan de buitenvlag van de grote duimvleugelveer was rechts onderbroken, links echter was er een uiterst smalle ononderbroken rand (met de loupe bekeken). Zoals bekend — Svensson (1970) en Osieck (1975) — is dit duimvleugelkenmerk geen absoluut criterium voor de soortbepaling.

De snavel mat tot de veren $9\frac{1}{2}$ mm, tot aan het voorhoofdsbeen $15\frac{1}{2}$ mm. De nagels van de achtertenen maten 10 mm. Deze maten werden bepaald volgens de door Svensson aangegeven methodes. Zowel de punt van de snavel als die van de nagels waren enigszins afgesleten, zodat opgaven in 0,1 mm een te grote nauwkeurigheid zouden suggereren. De lengte van de nagel van de achterteen bedroeg dus 64% van de lengte van de snavel tot het voorhoofdsbeen, hetgeen zowel volgens Svensson als volgens Osieck de gewone Boomkruiper *Certhia brachydactyla* uitsluit.

Op de vangplaats komt deze laatste soort overigens ook uiterst zelden voor en hij werd er nog nooit gevangen. Onze Taigaboomkruiper liet helaas — ook na het loslaten — geen enkel geluid horen. Zijn vleugels maten links 64 mm, rechts 65 mm (maximale maat) en zijn gewicht bedroeg 9,5 gram.

Mede-waarnemers waren mevr. F. J. Vlaanderen en de heer K. Vlaanderen.

C.N.A.: Bevestigde waarneming.

LITERATUUR

- Osieck, E. R. 1975. Determinatie van Boomkruipers *Certhia* in Nederland. Limosa 48: 176—187.
 Svensson, L. 1970. Identification Guide to European Passerines. Naturhistoriska Riksmuseet, Stockholm.

Adres: Vespuccistraat 83-III, Amsterdam, Bos en Lommer.

**PALLAS' BOSZANGER *PHYLLOSCOPUS PROREGULUS* (PALLAS)
 OVERWINTERDE IN 1975 BIJ WAGENINGEN**

Pallas's Warbler *Phylloscopus proregulus* (Pallas) wintered in 1975 near Wageningen

C. J. G. SCHARRINGA

Op 2 februari 1975 kreeg ik van J. F. de Miranda te horen dat hij eerder die dag een Pallas' Boszanger had waargenomen in een tuin te Wageningen-Hoog. De vogel was hier op 20 januari ontdekt door A. de Jong en R. G. Bijlsma en in de tussenliggende periode regelmatig gezien. Op 3, 4 en 5 februari was ik ter plaatse, echter zonder succes. Op 7 februari had ik meer geluk: gedurende een half uur kreeg ik „this jewel of a bird” enkele malen goed te zien.

Pallas' Boszanger werd nadien — ook door andere waarnemers — nog vele malen gezien, voor het laatst op 30 maart. In de eerste helft van april zocht ik nog een aantal malen tevergeefs naar de vogel; deze bleek helaas verdwenen te zijn.

Beschrijving: Zeer kleine *Phylloscopus* — haast nog kleiner dan Goudhaantje — met opvallend groenige bovendelen. Onderzijde grijswit met zweem van geel op flanken. Onderstaart lichtgeel. Geelgroene wangstreek, donker oogstreepje en brede goudgele wenkbrauwstreek. Bovenkop iets donkerder dan de rug met lichtgele kruinstreep, boven de snavel smal en naar achteren breder uitlopend. Wenkbrauw- en kruinstreep ver doorlopend in de nek. Twee gele vleugelstreepjes: de voorste smal en kort, op enige afstand nauwelijks te zien, de achterste breder en langer. Lichtgele stuit, zeer opvallend tijdens fladdervluchtjes, doch in zit ook goed te zien. Poten bruinachtig. Roep: een kort en hoog „tuwé”, slechts enkele malen gehoord. Gedrag herinnerde aan Goudhaantje, echter veel onrustiger. Regelmatig fladdervluchtjes tegen stammen, aan de buitenzijde van struiken e.d.

Pallas' Boszanger hield zich op in een betrekkelijk klein gebied: enkele aaneengesloten tuinen met hoogopgaand hout (o.a. eik, berk en douglas), diverse heesters en een dicht struweel van rhododendrons. De vogel had een voorkeur voor de rhododendrons, waarin deze langdurig kon verblijven, vooral bij somber en winderig weer. Pallas' Boszanger gedroeg zich nogal solitair; sloot zich niet aan bij rondzwervende mezen en Goudhaantjes.

Het is uiteraard niet mogelijk de ondersoort in het veld vast te stellen, maar het ligt voor de hand dat het hier ging om *Phylloscopus proregulus*